

KORAY AVCI ÇAKMAN

Nanni

KÜÇÜK FARENİN BÜYÜK MACERALARI

KORAY AVCI ÇAKMAN

Nanni

KÜÇÜK FARENİN BÜYÜK MACERALARI

NANNİ

KÜÇÜK FARENİN BÜYÜK MACERALARI

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Koray Avcı Çakman
RESİMLEYEN: Zeynep Özatalay
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Hülya Dayan
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna
GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malhköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Mayıs 2018 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-035-0
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

KORAY AVCI ÇAKMAN

Nanni

KÜÇÜK FARENİN BÜYÜK MACERALARI

Koray Avcı Çakman

Henüz küçücük bir çocukken en yakın arkadaşımı kitaplar... Develer tellal idi, pireler berber; kâh güldüm, kâh düşündüm onlarla beraber. Tatillerde *Alice* beni *Harikalar Diyarı*'na davet ederdi. Göbeğini hoplata hoplata gülen tavşanla, yumurta adamla onun sayesinde tanıştım. Herkes uykudayken *Güliver* çalardı kapımı, "*Haydi Cüceler ve Devler Ülkesi'ne!*" derdi. Her kitap yeni bir serüvendi, her biri beni düş dünyalarında gezdirdi. Hiç terk etmedi beni hayal kahramanları; başucumda onlarla büyüdüm. Hâlâ en yakın arkadaşımıdır kitaplar. A bir de kediler, köpekler, çiçekler, kuşlar ve yıldızlar... Yazmayı da sevdim okumak kadar. Yazmak benim için gizemli bir yolculuğa çıkmak. Yazmak düş dünyasında kanat çırpılmak...

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Yengeç Yazar (fabl-öykü)

Dedemin Uçan Dairesi (öykü)

Sahibini Arayan Keman (öykü)

Gülen Sakız Ağacı (öykü)

Sıra Sana Da Gelecek (öykü)

Almarpa'nın Gizemi (roman)

Yedikır'ın Kuşları (roman)

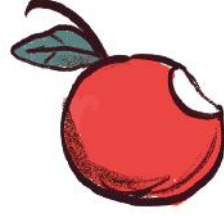
Hayal Küre (roman)

Nanni Küçük Farenin Büyük Maceraları (roman)

Bölümler

Cesur olmak için kanatlar mı gerekir?	7
Legolar, kurabiyeler ve çok daha güzel şeyler	24
Guguk kuşu, horoz, oduncu ve diğerleri	43
Küçük kemancı, Astor ve büyükanne	55
Çapkın, Tırmık ve Melodi	72
Tiyatroda dokuz fare	85

CESUR OLMAK İÇİN KANATLAR MI GEREKİR?

Gökte yusuvarlak bir peynir kalıbı gibi duran Ay, ışıl ışıl parlıyor ve farelerin düşlerini süslüyordu. Küçük tarla faresi de ekinlerle karnını bir güzel doyurmuş, onu izliyordu. *Acaba Ay'da yaşayan fareler var mıdır*, diye düşündü. Sonra da mışıl mışıl uykuya daldı. Ertesi sabah, çiftçinin traktörünün sesiyle uyandı. Hemen ekinlerin arasına saklandı, kahvaltısını yaptı. Akşam hava iyice karardıktan sonra da toprağın altındaki yuvasına girip uykuya daldı.

Farecik kendini bildi bileli burada yaşıyordu. Tüm zamanı tarlada dolaşmak, yemek yemek ve uyumakla geçiyordu. Geçip giden günlerse birbirinin aynıydı. Aynı olan yalnız günler olsa yine iyi! Gördüğü ağaç aynı ağaç, gökyüzü aynı gökyüzü, tarlada esen rüzgâr bile aynı rüzgârdı.

Farecik bazen göğे bakıp göçmen kuşları izler

ve onların ne kadar özgür ve cesur olduklarını düşünürdü. O gün de turnaları izledi. Acaba o da bir gün onlar kadar özgür ve cesur olabilir miydi? Yoksa cesur olmak için kanatlar mı gerekirdi? Kanatları yoktu ama bir kuyruğu ve ip gibi incecik bıyıkları vardı. Yatmadan önce bunları düşündüğünden midir bilinmez, o gece kuyruklar ve kanatlarla dolu bir rüya gördü.

Uykusundan “*Puu...pu...*” diye bir şarkıyla uyan-
dı. Bu şarkıyı çınar ağacına konmuş yaşlı bir baykuş söylüyordu. Baykuşun sesi öyle güzeldi ki farecik ona kızamadı. Geceleyin uyumak yerine şarkı söylemek hiç aklına gelmemişti. O, uykusu kaçtığı zamanlar ya gökyüzünü seyre dalar ya da koyun sayardı. “Bundan böyle uyuyamadığım geceler ben de şarkı söyleyeceğim,” dedi kendi kendine. Göz kapakları kapandı ve tekrar uykuya daldı.

Sabah uyandığında baykuş hâlâ ağacın dalındaydı. Gökyüzünde küme küme göçmen kuşlar uçuyordu.

“Acaba nereye gidiyorlar?” dedi farecik.

Baykuş gözlerini araladı. “Amaçlarının peşine...”

“Amaç mı? Ne amacı?”

“Bilmem... Herkesin amacı farklıdır.”

Hımm... Acaba benim amacım ne, diye düşündü farecik. Sonra da aklına gelenleri birbiri ardına sıralayıverdi:

“Yemek yemek, uyumak, çiftçiden saklanmak, tarlada şöyle bir gezinmek, akşam güneş batınca ve kışın kar yağdığında yer altında dinlenmeye çekilmek...”

“Bence yaşlanmadan amacının peşine düşmelisin,” dedi yaşlı baykuş ve pırr diye uçup gözden kayboldu.

Farecik baykuşun peşi sıra boşuna bağırdı:

“Ama ben amacımın ne olduğunu bilmiyorum ki! Nedir benim amacım? Hey sen, çabuk dön buraya ve amacımın ne olduğunu söyle bana!”

Ama baykuş geri dönmedi...

Günler günleri kovaladı. Artık her şey çok anlamsız geliyordu fareciğe. Ne yediği ekinlerden zevk alıyordu ne de tarlada dolaşıp durmaktan... Çiftçiyi peşi sıra koşturmak da eskisi gibi onu eğlendirmiyordu. Sanki koca tarlaya sığmıyordu. Akli fikri amacındaydı ve biliyordu ki amacı her ne ise, bu

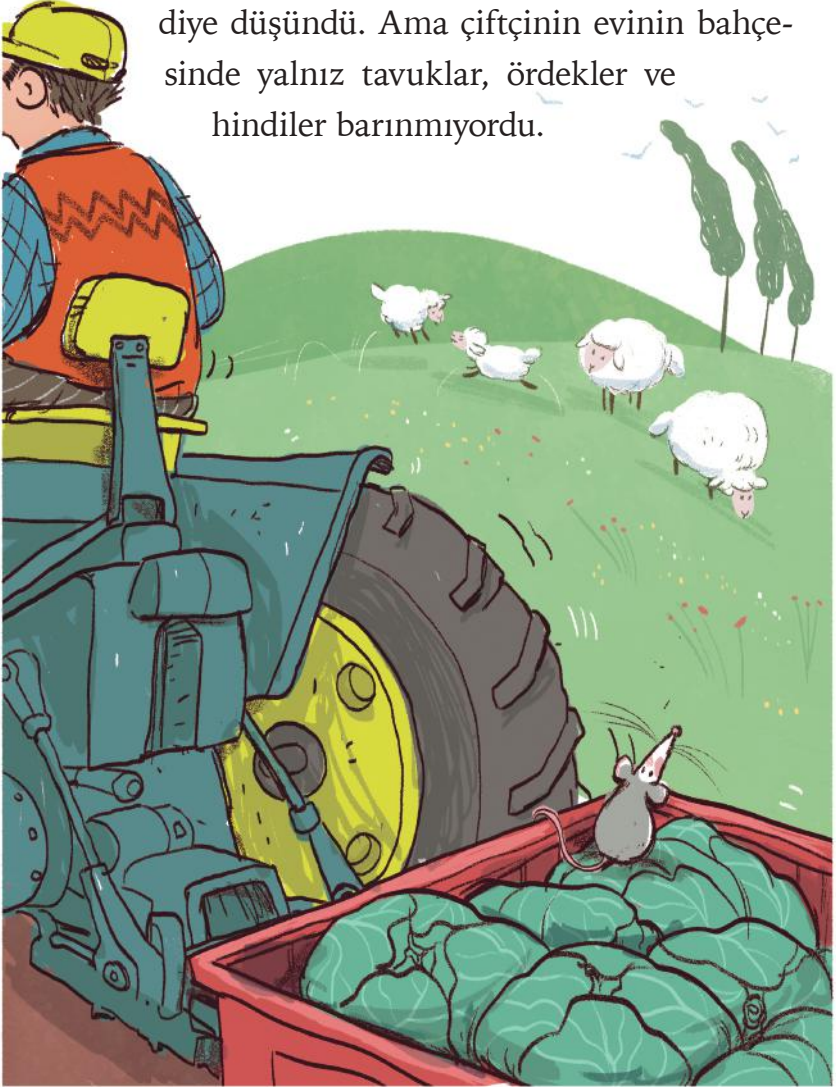
tarlada değildi. Günler geceler boyu düşündü. Öyle ki düşünmekten uykusu kaçtı. Uykusu kaçtığı geceler şarkı söyledi. Sonunda o yaşlı baykuşun dediğini yapıp amacının peşine düşmeye karar verdi.

Bir sabah erkenden kalktı. Karnını bir güzel doyurup ekin tarlasında son bir kez gezintiye çıktı. Şafak sökerken traktörün sesi duyuldu. Farecik koca traktöre şöyle bir bakıp, “İşte beni amacıma götüreceğ şey!” dedi ve traktörün kasasına atladı. Orada çiftçinin işini bitirmesini bekleyecekti. Öğle üzeri çiftçi terini silip traktöre bindi ve köye doğru yola koyuldu.

Fareciğin minik kalbi heyecandan pır pır atıyordu. Daha önce hiç ayrılmamıştı tarladan. Yol boyu değişip duran manzarayı merakla izledi. Elektrik direklerini, dikenli çalılıkları, bayırları, incir ağaçlarını, başka başka tarlaları geçip gittiler. Bazen peşlerine bir çoban köpeği takıldı, bazen minik bir serçe onlarla yarıştı. Farecik kendini hiç olmadığı kadar özgür hissediyordu. Sanki bir anda kanatları çıkmış, kuş olup uçuvermişti tarladan.

Acıkınca traktörün kasasındaki ekin artıklarıyla karnını doyurdu. Çiftçi, bahçesinde tavukların ve

ördeklerin eşelendiği, hindilerin “gulu gulu” yaptığı bir evin önünde durunca fare de indi traktörden. Kerpiç eve bakıp, *acaba amacım burada mı*, diye düşündü. Ama çiftçinin evinin bahçesinde yalnız tavuklar, ördekler ve hindiler barınmıyordu.

Sarman adında koca bir kedi de vardı ve sanki tüm oraların tek sahibiymişçesine, salına salına ortalıkta geziniyordu.

Farecik, kediyi görür görmez amacının burada olmadığına karar verdi. Tarlasına dönecek, kedilerden uzak ve güvende yaşamaya devam edecekti. *Çiftçi yarın sabah tarlaya gider herhalde*, diye düşündü. Traktörün kasasına atladı. *Ne olur ne olmaz, azman kedi üzerime atlayıp beni yakalar*, korkusuyla gece boyu tetikte bekledi.

Neyse ki çiftçi erkenciydi, sabah gün ışıırken kalkıp traktöre bindi. Kırıkları, bayırları, üstü başı yırtık korkulukların koruduğu tarlaları, evleri, elektrik direklerini, şırl şırl akan bir ırmağın üzerindeki eski bir köprüyü geçtiler. Yol bu kez çok uzun gelmişti fareciğe. Git git bitmiyordu sanki.

Farecik tarlaya dönmeyi umarken, şehre gelmişlerdi. Etrafına şaşkınlıkla bakındı. Burada neredeyse tarladaki ekinler kadar çok insan ve bina vardı. Açlıktan karnı gurulduyordu. Traktörün kasasında yiyecek bir şey kalmamıştı. Çiftçi de traktörden inip gözden kaybolmuştu. “Kim bilir ne zaman gelir?”

KORAY AVCI ÇAKMAN

Nanni

KÜÇÜK FARENİN BÜYÜK MACERALARI

Arayış ve farkındalık peşinde,
heyecan dolu bir yolculuk...

Amacımızı belirleme ve
gerçekleştirme yolunda en değerli
yardımcımızın cesaretimiz
olduğunu vurgulayan, büyük küçük
herkese hayattaki amaçlarını
sorgulatan incelikli bir hikâye.

RESİMLEYEN: ZEYNEP ÖZATALAY

ISBN: 978-605-285-035-0

9 786052 850350

www.tudem.com

f t i t udemyayingrubu